

Kemény Andrásné Érettségi Tablója

Az általános iskola után az [Abonyi utcai] Zsidó Leánygimnáziumba mentem. Annyira szerettem oda járni, hogy az minden korábbi iskolai emlékemet elhomályosította. Négy tanáromra tisztán emlékszem. Az egyik a latintanárunk volt. Nagyon kedves ember volt, de nem tanított túl sokat, úgyhogy aztán érettségienél segítenie kellett nekünk, persze titokban. Aztán volt a tornatanárnő. Miatta nem lettem kitűnő tanuló, mert nem adta meg a jelest. Zsoldos Jenő, az igazgató, híres irodalomtörténész volt, aki tudásban és emberileg is nagy formátumú ember volt. Életem egyik legszörnyűbb napján igen mély benyomást tett rám. 1944. március 19-én iskolába indultam. Mindenki az osztályteremben volt már, amikor az igazgató bejött. Felálltunk, de ő ahelyett, hogy elkezdte volna az órát, azt mondta nekünk, hogy a legrövidebb úton menjünk haza, és ne kérdezzük, hogy miért. Fogalmunk sem volt róla, hogy mi történik, de mivel nagyon tiszteltük, szót fogadtunk. Amikor hazaértem, anyám meglepődve nézett rám. 'Hogyhogy ilyen korán jöttél?' - kérdezte. Mondtam neki, hogy az osztályfőnök magyarázat nélkül hazaküldött mindenkit. Egy óra múlva a rádióból tudtuk meg, hogy a németek megszállták Budapestet. Nekem ekkor kezdődött a második világháború.